

SLUŽBA
spievaným
SLOVOM

Vedenie druhých pri spievaní evanjelia

VERNÍ VEDÚCI

3. Verní vedúci

*Drž ma bližšie sám deň čo deň
Naša láska nech večnosť zrie
Daj nech pravdy sa nepustím,
Z očí nikdy ťa nestratím*

Úvod

Teraz už máme položené základy toho, čo znamená byť uctievačmi Boha, a videli sme, ako k tomu patrí spoločný spev. Ako hudobníci a hudobní vedúci duchovne vedieme druhých tým, že pomáhame ľuďom vidieť Krista (2 Kor 3:18) prostredníctvom spevu v zhromaždení, aby v nich bohato prebývalo jeho slovo. Celé naše praktické vedenie pri príprave a vedení hudby vychádza z tohto zámeru a tomu sa budeme venovať v častiach 4 a 5.

Ako však môžeme zhodnotiť, či sme verní svojmu povolaniu? Čo znamená byť vernými vedúcimi a ako sa môžeme starať o to, aby sme nimi boli?

Konkrétne výsledky verzus duchovné skutočnosti

Keď sa snažíme dobre slúžiť ľuďom, môžeme nakoniec hodnotiť svoju službu len na základe viditeľných a konkrétnych výsledkov a nie neviditeľných duchovných skutočností. Naše zameranie sa rýchlo presunie od pomoci ľuďom vidieť Krista na to, *ako dobre* pomáhame druhým vidieť Krista. John Piper to vyjadruje takto:

Ak sa pozornosť presunie na naše dávanie Bohu, jedným z výsledkov, ktoré som videl znova a znova, je, že nebadane sa do centra našej pozornosti namiesto Boha dostane kvalita nášho dávania. Je náš spev hodný Pána? Hrajú naši hudobníci tak kvalitne, ako sa patrí na dar pre Pána? Je naše kázanie vhodnou obetou pre Pána? A postupne sa pozornosť presúva z úplnej nevyhnutnosti nášho Pána na kvalitu našich výkonov. Dokonca potom začíname definovať dokonalosť a moc pri uctievaní podľa technickej jedinečnosti našich umeleckých výkonov.¹

Naše zameranie hudobných vedúcich sa môže presunúť od toho, či ľudia lepšie videli Krista a či sme verne slúžili jeho slovu, na to, ako dobre znela kapela alebo ako dobre ľudia reagovali.

Je ľahké sklúznúť do hodnotenia našej služby výlučne podľa týchto merateľných výsledkov a nie duchovných skutočností, ktoré sa za nimi skrývajú. Ak sa budeme usilovať o „úspech“ v týchto oblastiach, budeme zanedbávať duchovné potreby tých, ktorých vedieme – vidieť Krista v evanjeliu, keď spievame. Stratíme zo zreteľa Božie povolanie k vernému vedeniu.

My sami budeme mať sklony buď k pýche, keď splníme svoje kritériá pre „úspech“, alebo k zúfalstvu, keď zlyháme. Naše zameranie na tieto konkrétne veci spôsobí, že stratíme zo zreteľa evanjelium, o ktorom spievame.

Keď si však znovu pripomíname evanjelium, nájdeme bezpečnú identitu, ktorá nie je založená na našom služobnom „výkone“, ale na Božom bezplatnom dare záchrany, ktorý nám

---

¹ John Piper, *Brothers, We are Not Professionals*. Nashville: B&H Publishing Group, 2013, s. 265.

Boh daroval v Kristovi! Keď si pripomíname, čo všetko pre nás Ježiš urobil, všetka naša pýcha je pokorená a my vidíme cenu tejto záchrany – smrť Božieho Syna. My sme pritom povolaní zo zúfalstva do milujúcej náruče nášho Otca v nebi, ktorý zo svojej veľkej lásky k nám dal svojho Syna, aby nás zachránil!

Na evanjelium odpovedáme vernosťou. Keď je naša identita v bezpečí v Kristovi, máme slobodu slúžiť a nesnažíme sa len o úspech v oblastiach, ktoré môžeme zmerať, ale usilujeme sa o duchovné dobro tých, ktorých vedieme.

Zamyslime sa nad niekoľkými spôsobmi, ako môžeme byť v pokušení usilovať sa o úspech, pozrime sa na nebezpečenstvo každého z nich a potom na to, ako evanjelium mení naše uvažovanie a pomáha nám verne slúžiť.

1. „Úspech“ je... hudobná zručnosť?

Minulú nedeľu Števo zažil šok. Polovica kapely neprišla alebo prišla neskoro. Napriek jeho príprave bol nácvik napätý a stresujúci. Druhú pieseň musel začať na dvakrát, pretože si nechal kapodaster na nesprávnom pražci a zabudol, ako sa hrá bridge v novej piesni. Ľudia vyzerali zmätene a nevedeli, kedy majú začať spievať. Vo vlastných očiach úplne zlyhal, čo v ňom zanechalo pocit úplnej zbytočnosti. Anonymný odkaz (obsahujúci dôraznú spätnú väzbu), ktorý našiel na svojom hudobnom stojane neskôr v ten týždeň, to ešte stokrát zhoršil. Najmä vzhľadom na to, ako dobre Monika viedla týždeň predtým.

Monika sa cítila mimoriadne spokojná s predchádzajúcou nedeľou. Všetko prebehlo bez problémov. Kapela výborne zvládla veľký hudobný prechod, ktorý Monika napísala. Zdalo sa, že ľudia dobre reagovali na jej aranžmány a vedenie, spev bol mohutne hlasný a na konci jej prišlo veľa ľudí povedať, ako veľmi sa im jej vedenie páči. Monika bola nadšená z toho, ako slúžila. Je veľmi vd'ačná, že verne investovala do svojich schopností, a je presvedčená, že ľudia budú aj naďalej dobre reagovať na jej vedenie.

Pravdepodobne ste sa už s oboma týmito scenármi stretli – možno ste ich zažili na vlastnej koži! Keď sa niečo také stane, hodnotíme sa jednoducho len na základe svojich hudobných zručností?

Dôležitosť hudobných zručností

Okrem toho, že nám Písmo prikazuje, aby sme hrali „krásne“ (Žalm 33:3), hudobná zručnosť nám pomáha v našom ciele, aby slovo bohato prebývalo v srdciach a mysliach. Zručnosť nám pomáha nerozptyľovať ľudí od spievaných právd nekvalitnou hudbou. Zručnosti nie sú oddelené od cieľa, aby ľudia počas nášho spevu videli Krista prostredníctvom jeho slova. Neporiadna hudba tomu prekáža. Zručné vedenie prispieva k zrozumiteľnosti a pomáha ľuďom vedieť, kedy majú nastúpiť, takže sa sústredia na pravdy, o ktorých spievajú. Zručné hudobné vedenie nám môže pomôcť pri speve upriamiť pozornosť na pravdu o Kristovi.

Nebezpečenstvo myslenia typu „úspech = zručnosť“

Keď hodnotíme svoju službu len na základe hudobných zručností, spôsobuje to v našich srdciach škaredé veci. Ak nám ľudia prejavia uznanie, budeme v pokušení byť pyšní, že naše úsilie bolo významné; ak dostaneme negatívnu spätnú väzbu, môže nás to zdrviť. Nakoniec sa môžeme dostať k porovnávaniu sa s inými, čo v nás buď zanechá pocit pýchy, alebo zúfalstva, podľa toho, ako sa hodnotíme.

Ak sú zručnosti to jediné, na čom záleží, tí z nás, ktorí ako hudobníci začínajú alebo sú

amatéri, sa budú v porovnaní s ostatnými cítiť menejcenní. A tí skúsenejší budú v pokušení hrať „z fleku“ namiesto toho, aby sa poctivo pripravovali. Existuje tiež veľké pokušenie pohrdáť menej zručnými alebo skúsenými. A možno najnebezpečnejšie je, že úroveň svojich hudobných zručností začneme považovať za mieru, ako zbor vidí Krista a raduje sa z neho. To vkladá silu do našich vlastných rúk.

Zameraním sa na hudobné zručnosti namiesto Ježiša opúšťame svoje povolanie pomáhať ľuďom vidieť Krista a pomáhať im, aby v nich prebývalo jeho slovo. Problémom je, že po hudobnej stránke môžeme hrať kreatívne aranžmány úžasne zručne a precízne a *napriek tomu* byť nevernými vedúcimi. Boh svojmu ľudu v Písme hovorí, že nenávidí hudbu prameniagu zo srdca, ktoré sú od neho vzdialené, bez ohľadu na to, ako dobre znie (Iz 29:13; Am 5:23-24). Takže okrem vyvolávania pýchy alebo zúfalstva môže hodnotenie našej služby na základe toho, ako dobre alebo zle znie hudba, dokonca odvieť našu pozornosť od toho, k čomu nás Boh skutočne volá.

Pripomenutie: Boh je s nami spokojný v Kristovi

Evanjelium nám pripomína, že svoju identitu nenachádzame vo svojich hudobných schopnostiach, ale v tom, že sme sa stali Božími deťmi v Kristovi. Otcova láska k nám nie je založená na našich hudobných schopnostiach ani na žiadnej inej dobrej veci, ktorú robíme, ale na tom, že sme v Kristovi.

Prečítajte si Efezanom 2:1-10

Akí sme boli predtým, než sme spoznali Krista (v1-3)?

Čo sme si zaslúžili (v3)?

Čo však pre nás urobil Boh (v4)?

Žiadnou hudobnou zručnosťou alebo horlivou chválou nikdy nezískame Božiu priazeň. Božiu priazeň poznáme len v Kristovi:

Ved' ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval.

- Efezanom 2:8-9

V Kristovi je Božia priazeň voči nám naveky istá! Máme „všetko duchovné požehnanie“ v Kristovi; náš Otec nás „zahrnul“ milosťou ako bezplatným darom (Ef 1:3,8). Boh sa z nás neteší pre naše schopnosti (ktoré nám aj tak dal on), ale preto, že sme spojení s jeho Synom prostredníctvom daru milosti. V skutočnosti žiadna obeta uctievania, ktorú prinášame Bohu, by preňho nikdy nemohla byť prijateľná bez Kristovej dokonanej obety a pretrvávajúcej práce ako Veľkňaza, ktorý ju robí dokonalou (Heb 10:19-25)!

Naša odpoveď: verní vodcovia, ktorí poukazujú na Krista

List Efezanom 2:10 nám hovorí, aby sme na takúto milosť odpovedali konaním „dobrých skutkov, ktoré nám Boh už vopred pripravil“. K týmto skutkom patrí pomáhanie ľuďom vidieť Krista pri spievaní evanjelia.

Keď je naša identita v Kristovi istá, môžeme byť vernými vedúcimi, aj keď nie sme najšikovnejší hudobníci na svete. Zručnosti, ktoré máme, môžeme použiť, aby sme pomohli Božiemu slovu bohato prebývať v srdciach a myšliach tých, ktorých vedieme. A máme ešte silnejšiu motiváciu venovať čas cvičeniu spevu alebo na nástroji – nie aby sme si zaslúžili Božiu priazeň – ale ako odpoveď na poznanie, že jeho priazeň už máme ako bezplatný dar v Kristovi.

Keď sa nám niečo nepodarí alebo keď dostaneme negatívnu spätnú väzbu, nebudeme zvrvení a neupadneme do zúfalstva. Vieme, že Otcova láska k nám je v Kristovi istá – nie závislá od nášho hudobného „výkonu“. To nám pomôže byť vernými vedúcimi, prejavovať trpezlivosť s hudobníkmi, ktorí robia chyby, a citlivo ich povzbudzovať, aby naďalej pracovali na svojich zručnostiach, aby mohli lepšie pomáhať Kristovmu slovu bohato prebývať v druhých.

A keď sa nám darí a ľudia nás chvália, môžeme byť pokorní a vd'ační, že Boh sa ujíma tých, ktorí si zaslúžia jeho hnev. Milosťou ich oživuje v Kristovi a dáva im schopnosti a príležitosti slúžiť mu ako bezplatné dary! To nám pomôže byť vernými vedúcimi, ktorí sa nespoliehajú na svoje hudobné zručnosti, aby to zvládli, ale používajú svoje dary na pomoc tým, ktorých vedú, tak, že im ukazujú na Krista. A s istotou jeho priazne nebudeme zhadzovať iných, aby sme budovali seba, ale budeme povzbudzovať a pripravovať menej skúsených vedúcich, aby slúžili.

Bez ohľadu na to, či veci idú podľa plánu alebo nie, evanjelium nás oslobodzuje, aby sme boli vernými vedúcimi, keď hľadáme na Krista v evanjeliu a pomáhame druhým robiť to isté.

2. „Úspech“ je... vyvolanie reakcie?

Keď si Jakub pozerá videá svojich obľúbených chválových piesní na YouTube, je nadšený a povzbudený reakciou ľudí, ktorých tieto piesne vedú. Vyzerá to tak, že každý spieva, ako by to naozaj myslel vážne! Podľa ich reakcií sa zdá byť jasné, čo sa deje v ich srdciach.

No napriek tomu, keď sa v nedel'u ráno postaví, aby viedol svoj miestny zbor, je znechutený, lebo sa stretáva so zástupom prázdnych pohľadov. Dospel k záveru, že tí, ktorí reagujú viditeľne, sú tí, ktorí sú vnútorne zapojení, a ostatní musia byť príliš vyčerpaní, rozptýlení alebo hriešni na to, aby sa poriadne sústredili! Začína premýšľať, čo by mohol urobiť, aby ľudia reagovali tak ako na tom videu.

Nebezpečenstvo umelého vyvolávania odpovede

Pri našej túžbe vidieť ľudí, ako ich formuje a mení Božie slovo, nás môže znechutiť, keď sa ľudia javia ľahostajní voči pravdám, ktoré spievame. Môže byť ťažké posúdiť, čo sa duchovne deje, a tak sa často spoliehame na konkrétne veci, ktoré naznačujú, čo prebieha v srdciach a myšliach ľudí. Vedenie nás môže emocionálne a duchovne vyčerpať. Môžeme dokonca zatrpknúť voči tým, ktorých vedieme, a pokúsime sa u nich umelo vyvolať reakciu.

Na druhej strane sa môžeme cítiť povznesene, keď sa zdá, že ľudia reagujú pozitívne. Môžeme uvažovať, či je to pre niečo, čo sme urobili, a môžeme byť v pokušení znova sa naháňať za vzrušením z tohto zážitku.

Ak hodnotíme „úspech“ svojej služby na základe toho, ako ľudia reagujú viditeľne a navonok, budeme v pokušení vyvolať viditeľnú odozvu a nie byť pokorným vzorom v autentickkej odpovedi na evanjelium. Namiesto toho, aby sme sa pri speve sústredili na pravdu evanjelia, zameriame sa na ich *reakciu* na tie pravdy. Môže sa stať, že sa nakoniec budeme riadiť tým, čo „funguje“, aby sme vyvolali určitú reakciu, ktorú si spájame so skutočným zapojením, namiesto toho, aby sme nechali evanjelium bohato prebývať v ľud'och. To môže zneistiť tých, ktorých vedieme, ak cítia, že to na nich „nefunguje“.

Budeme stáť alebo padať na veciach ako napríklad to, koľko rúk je zdvihnutých, čo spôsobí, že sa budeme cítiť isto a uznaní, keď sa ľudia „dobře“ zapájajú (čo opäť vedie k pýche), a neisto, keď sa nezapoja (čo nás povedie k zúfalstvu z vlastných nedostatkov alebo nedostatkov iných hudobníkov a technikov).

Ako sme však videli, môžeme si Boha navonok ctíť a vôbec nemať vo svojich srdciach postoj adorácie. Môžeme spôsobiť, že ľudia budú navonok reagovať, a pritom *nebyť* vernými vodcami.

Pripomenutie: Duch skutočne premieňa životy

Boh slúbil, že Svätý Duch premieňa Boží ľud na Ježišovu podobu, keď naňho hľadáme. Ako sme videli v prvej časti, Svätý Duch nám ukazuje Krista a slúži našim srdciam a mysliam prostredníctvom pravdy Božieho slova v našich piesňach:

Ked' my všetci s odhalenou tvárou akoby v zrkadle pozeráme na slávu Pána [zjavenú v Kristovi], premieňame sa na taký istý obraz v stále väčšej sláve — a to všetko mocou Pána, ktorý je Duch.

– 2. Korint'anom 3:18

Svätý Duch spôsobuje, že Božie slovo prináša v našich životoch rozmanité ovocie ako dôsledok nášho hľadania na Krista pri speve: posilňuje zápasiacich kresťanov, potešuje zlomené srdcia a privádza stratené ovce do ovčince dobrého Pastiera!

Táto duchovná skutočnosť sa nebude vždy prejavovať viditeľne a konkrétne vonkajšou reakciou. Budeme však vidieť ovocie Ducha v životoch uctievania: verné manželstvá, zbožné rodiny, verné svedectvo v práci, doma a v škole, zdieľanie života v spoločenstve evanjelia – Boží ľud žijúci život oddaný jeho sláve.

To nás oslobodzuje od toho, aby sme si mysleli, že je našou povinnosťou premieňať ľudí alebo vyvolávať konkrétnu reakciu. Dôverujeme, že Boh koná! Ako hovorí David Peterson:

Božia schopnosť slúžiť nám v zhromaždení nezávisí od intenzity nášho spevu, od miery nášho nadšenia alebo štýlu našej hudby.²

...a mohli by sme pridať aj zručnosť hudobného vedúceho. Dôvera v pôsobenie Ducha nás oslobodzuje od vyvolávania reakcie.

My reagujeme: verní vodcovia, ktorí predkladajú pravdu.

Prečítajte si 2. Korint'anom 3:18-4:6

Vzhľadom na to, že ide o dielo Ducha, ako povzbudzuje Pavol tento zbor?

Čo sa Pavol rozhodol robiť? A nerobiť?

Pri vedení sa môžeme cítiť slabí a neschopní, ale s dôverou v pôsobenie Ducha „neochabujeme“. Hoci to, čo robíme ako vedúci, môže pomôcť alebo brániť prístupu ľudí k evanjeliu, v konečnom dôsledku to nezáleží na nás – Duch premieňa životy. To znamená, že sme slobodní – aj s našimi slabosťami a nedostatkami – verne pomáhať druhým, aby pri speve hľadeli naňho.

Robíme to pri vytváraní aranžmánov, ktoré zdobia slová hudbou, ktorá ich dopĺňa a sprevádza. „Neprekrúcame Božie slovo“ hudbou, ktorá má pôsobiť na ľudské emócie spôsobom oddeleným od pravdy, o ktorej sa spieva. Budeme „zjavovať pravdu“ hlásaním evanjelia prostredníctvom našich piesní.

Nakoniec, dôverujúc, že Duch nás premieňa na Kristovu podobu, keď sa naňho hľadáme, budeme očakávať jeho pôsobenie a budeme verne reagovať na pravdy, ktoré spievame

---

² David Peterson, *Encountering God Together*, s. 129.

autentickým spôsobom. Budeme viditeľným vzorom vnútornej vd'ačnosti, hľadiac na Krista a verným zaobraním sa evanjeliom. Budeme povzbudzovať naše zhromaždenie, aby robilo to isté: nebudeme vyvolávať reakciu, ale budeme sa snažiť pri speve pomôcť ľuďom odpovedať na evanjelium. S istotou pôsobenia Ducha môžeme verne pomáhať druhým hľadiť na Krista s vedomím, že on nás naozaj mení na jeho podobu.

Či už sa náš zbor navonok prejavuje výraznejšie alebo je zdržanlivejší, môžeme byť vernými vedúcimi tak, že pomáhame ľudským srdciam a myslím hľadiť na Krista a dôverovať, že pôsobenie Ducha nás bude meniť na jeho podobu.

„Pozorovatelia, ktorí vedú pozorovateľov“

Ako sa môžeme postarať, že si tieto pravdy budeme pamätať a ostaneme vernými Kristovými služobníkmi? Skôr, než vyzveme druhých, aby hľadeli na Krista, najskôr musíme na Krista hľadiť my sami. Hlboké poznanie Krista a každodenné pripomínanie si jeho charakteru a diela prejavovaných v evanjeliu dáva životodarnú silu našej službe – i nášmu životu.

Ako môžeme viesť druhých k tomu, aby uctievaním reagovali na Božiu slávu, keď sami nerobíme to isté? Ako môžeme druhým pomôcť spoznať horkosť hriechu, ak sme neplakali nad svojím vlastným? Ako môžeme pomôcť druhým zažiť radosť z odpustenia, keď ju sami neoslavujeme? Ako môžeme povolávať unavených učeníkov, aby opäť vzali svoj kríž ako odpoveď na jeho milosrdenstvo, ak my sami každý deň nevedieme vo svojich srdciach boj, aby sme na milosť odpovedali životom na jeho slávu? Ako budeme viesť druhých k tomu, aby zakúsili večnú radosť, ktorá má prísť, keď sú naše duchovné chuťové pohárikové otupené skromnými ponukami tohto života?

Niektoré týždne sa postavíme pred ľudí a budeme sa cítiť duchovne vyprahnutí. Možno sa ani my sami nebudeme mať chuť zaoberať pravdou evanjelia. Môžeme si bolestne uvedomovať vlastný hriech, cítiť sa ubití životom v pokazenom svete alebo sa jednoducho cítiť vzdialení od Boha. Dokonca aj v týchto chvíľach môžeme hľadiť na Krista tak, že uňho budeme hľadať vieru, aby sme dôverovali pravdám, ktoré spievame, a silu viesť k tomu aj ostatných. Boh od nás nežiada, aby sme boli dokonalými kresťanmi, z ktorých srší sila a sebavedomie zakaždým, keď vedieme. On nás volá ako nevýrazné, krehké „hlinené nádoby“, aby sme predovšetkým hľadeli na jeho slávu v jeho Synovi v evanjeliu a aby sme ju potom pomáhali vidieť aj iným.

Keď sa ponoríme do slávnej pravdy tohto evanjelia, potom sa naše srdcia a mysle znovu zamerajú naňho a našu službu budú formovať tieto evanjeliové princípy. Naše vedenie, za ktoré sa modlíme, bude viesť k závislosti na Bohu, vďaka ktorej sa budeme spoliehať na jeho dobré evanjeliové zaslúbenia. Hlboké ponorenie sa do jeho slova bude obnovovať našu myseľ a srdce a pomôže nám zápasiť za vieru, keď budeme v pokušení zúfať si alebo byť pyšní. Spoločenstvo s ostatnými v našej zborovej rodine nám pomôže viesť citlivo a podnieti nás k vernému predstavovaniu Krista pri speve. Skôr než budeme viesť druhých k tomu, aby hľadeli na Krista, musíme naňho najprv hľadiť my. A to je veľká výsada.

Otázky

- Spomeniete si na chvíľu, keď ste po vedení pocítovali zúfalstvo alebo pýchu? Čo spôsobilo tie pocity?
- Ako vám nabudúce pri vedení pomôže poznanie Božej lásky a Božieho verdiktu nad vami na kríži?

- Odradilo vás niekedy, ako ľudia pri speve reagovali? Akými spôsobmi ste boli v pokušení použiť hudbu na vyvolanie určitej reakcie?
- Ako vám pri ďalšom vedení pomôže pamätanie si na verné pôsobenie Ducha?
- S čím ešte pri vedení zápasíte? Ako môže evanjelium znovu správne nasmerovať vaše zmýšľanie?

Ďalšie zdroje

1. John Hindley, *Serving Without Sinking*³

---

³ Croydon: The Good Book Company, 2013.

ONLINE ZDROJE:
music-ministry.org/dwell-richly
spolocenstvoevanjelia.sk/sluzbaspievanymslovom

S L U Ž B A
spievanej
S L O V O M

DOBROVO NÝ PRÍSPEVOK:

Banka: Fio banka
IBAN: SK03 8330 0000 0026 0260 5487
Variabilný symbol: 5070

Kurz Dwell Richly. Autori: Ben Slee, Phil Allcock a Andy Fenton. Copyright © 2019 Ben Slee, všetky práva vyhradené. Toto vydanie vychádza po dohode s Music Ministry. Vydalo Spoločenstvo evanjelia v edícii ReFormatio v spolupráci so zborom CB Paradox © 2024. Preklad © Šimon Evin. Ak nie je uvedené inak, všetky citáty sú z Biblia – ekumenický preklad, Slovenská biblická spoločnosť, 2018.